

॥ श्रीः ॥

அம்ருத ஹர்.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த
ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

203

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சார்வரி — ஜப்பசி

OCTOBER - 1960

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निव ।
सदा पञ्चायुधीं विधात्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.
ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அஸ்மத்குருபரம்பராயோ நம:

அம்ருத ஹரி.

203

சார்வரி

— பத்ராதிபர்கள் —

1960

ஐப்பசி

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸந்தராஜாசாரியர்

OCTOBER

अनवद्यह्यसूक्तीर्धती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

ஆளவந்தாரைப்பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சி

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஆளவந்தார் இளமையில் வித்யார்த்தி தசையில் இருக்கும்போது ராஜ ஸம்ஸ்தான வித்வானை நோக்கி இரண்டு சுலோகங்கள் எழுதியனுப்பினாரென்பது ப்ரஸித்தமானதே. அவற்றில், * न वयं कवयस्तु केवलं न वयं केवलतन्त्रपारगाः । अपि तु प्रतिवादिवारणप्रकटाटोप-विपाटनक्षमाः * என்கிற சுலோகம் நிற்க. மற்றொரு சுலோகம் * आशैलाद्रिकन्या-ஆஸலா டி ஐ, கந்யா.....* இத்யாதி. இதில் நான்காவது பாதம் *मीमांसाशास्त्रयुग्म श्रमविमलमना मृयतां माहशोऽन्यः— மீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ரயுக்தம் ச்ரமவிமலமநா ம்ருக்யதாம் மாத்ருஸோந்ய:* என்பது. உபயமீமாம்ஸைகளிலும் அப்போதே ஆளவந்தார் தேர்ச்சி பெற்றதாக இதில் தெரிவிக்கப்படுகிறது. உபயமீமாம்ஸையாவது, பூர்வமீமாம்ஸையும் ஸாரீரகமீமாம்ஸையு மாம். * अथातो यज्ञ-ஜிஜ்ஞாஸா * என்று தொடங்கி ஜைமினி மஹர்ஷியால் இயற்றப் பட்ட பதினாறத்யாயங்கள் கொண்டதே பூர்வமீமாம்ஸையாம். இதில் ஆளவந்தார் அப்போது தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதில் விஸம்வாதமொன்றுமில்லை. * अथातो ब्रह्मजिज्ञासा * என்று தொடங்கி * अथावा कृषिवाणिश्रमोऽपि नान्यथा * என்பதிலிருந்துள்ள ஸாரீரக மீமாம்ஸையிலும் ஆளவந்தார் அப்போதே தேர்ச்சி பெற்றிருக்கமுடியுமாவென்று பார்க்க வேணும். அப்போது அதற்கு ஸங்கரஹாஷ்யம் தவிர வேறு ஹாஷ்யம் ஏற்பட்டிருக்க வில்லை. வ்யூதி மூலமும் துர்லபமாகவேயிருந்தது, ஆக வருத்திக்ரந்தமும் பாஷ்யக்ரந்தமு மில்லாமல் மூலத்தைமட்டும் வாசித்திருந்தாரென்று சொல்லவேணும்.

ஆளவந்தார் மணக்கால்நம்பி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தபின்பே ஸ்வரூபக்ரந்தங்களை அதிகரிக்கப்பெற்றாரென்பது நிர்விவாதம். ராஜ ஸபையில் ஸாஸ்த்ரார்த்த சர்ச்சை செய்த போது அத்வைத வாதங்களைக் கண்டித்திருக்கிறாரென்பது நமக்கு ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே மணக்கால் நம்பி திருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பதற்கு முந்தியே ஆளவந்தார் விஸிஷ்டாத்வைத ஷித்தாந்த தத்துவங்களைக் குருமுகமாகப் பயின்று உணர்ந்திருக்கின்றார்.

ரென்பது தேறுகின்றது. இதனால், ஆளவந்தார்க்கு ஸாமான்ய ஸாஸ்த்ரங்களை ப்ரவசநம் செய்த உபாத்யாயரே அத்யாத்மஸாஸ்த்ர ப்ரவசநமும் செய்திருக்கிறாரென்று இசைய வேண்டியதாகிறது. எனவே, அக்காலத்திலும் விசிஷ்டாத்வைதக் கோட்பாடுகளை யுணர்ந்த வர்கள் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் பரம்பரையில் மட்டுமன்றிக்கே சுந்யூத்ராவி இருந்து வந்தார்களென்று கொள்ளவேண்டும். இதில் இன்னமும் ஆராய்ச்சி செய்ய வல்லாருளரேல் ஆராய்ந்து எழுதவேணும்.

வேதவேதாந்த வர்த்திந்

திருவல்லிக்கேணியில் வேதவேதாந்த வர்த்திந் யென்னும் பெயரால் தொண்ணூற்றிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தப்பட்டு நன்றாகக் காரியம் செய்து வருகின்றதென்பதைப் பெரும்பாலோர் உணர்வார்கள். தற்காலம் திருவல்லிக்கேணியில் வைதிக வித்யாபிவிருத்தி நடைபெற்றுவருவது இந்த ஸபையின் மூலமாகவே. புராதன வழக்கத்தின்படி வேதத்தையும் திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ஐஹிரமாமாக அதிகரிப்பவர்கள் ஓரிடத்திலுமில்லை. ஜீவிகார்த்தமாக ஆங்கிலப் பயிற்சி அவசியமாய் விட்டது. அப்படி ஆங்கிலம் பயிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திவ்ய தேசவாஸிகளாக இருந்தால் ஸன்னிதிகளில் கைங்கரியங்கள் குறையற நடைபெற வேண்டியதை யுத்தேசித்து ஆங்காங்குள்ள மஹான்கள் லௌகிக வித்யார்த்திகளுக்கு வைதிக வித்யாப்யாஸத்தையும் செய்விக்க முயற்சி கொள்ளுகிறார்கள். இதற்காக உதவிச் சம்பளம் கொடுத்தாலல்லது இதற்கு அதிகாரிகள் தேற மாட்டார்கள். திருவல்லிக்கேணி ஒரு குட்டி நகரமாகையால் அங்குப் பல லௌகிகர்கள் நித்யவாஸிகளாயிருக்கின்றனர். இளம் பருவத்தினர் மட்டுமன்றிக்கே வயது முதிர்ந்தவர்களுங்கூட அவகாசமுள்ள காலங்களில் வைதிக வித்யாப்யாஸம் செய்ய உத்ஸாஹம் கொண்டிருக்கிறார்களிங்கு. அன்னவர்களுக்கு இந்த வேதவேதாந்த வர்த்திந் ஸபை ஆதரவளித்து வருவது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயம்.

இந்த ஸபைக்கு 92-ஆம் வருஷ பூர்த்திக் கொண்டாட்டம் நேற்று 9-10-60 ஞாயிற்றுக்கிழமை 3-30 மணியிலிருந்து 6 மணி வரையில் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தில் முன் மண்டபத்தில் விசேஷவைபவமாக நடைபெற்றது. 4-10-60 தேதி முதல் நாஸ்தோறும் மாலை 6 மணியிலிருந்து ஸ்ரீ வானமாமலை மடத்தில் இந்த ஸபையின் சார்பாகவே வித்வான்களைக்கொண்டு உபந்யாஸங்கள் நடத்திவைக்கப்பட்டன. வேத திவ்யப்ரபந்த ஸ்தோத்ரபாடங்களில் பரீக்ஷைகள் நடத்தி, தேறினவர்களுக்குப் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ உவே. P. M. ஸ்ரீ நிவாஸயங்கார் (ரிடையர்ட் ஜில்லா ஜட்ஜ்) ஸ்வாமி அத்யக்ஷராகவும், ஸ்ரீ உவே. ஆசால் சேஷாசாரியர் ஸ்வாமி (Advocate) கார்யதர்சிபாகவுமிருந்து விசேஷச் ச்ரத்தையுடன் கவனித்து வருவதனால் இந்த ஸபை மிகவும் முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த ஸபை மேன்மேலும் ஒங்கி வளரவேண்டுமென்று வைதிக லௌகிக மஹீயர்கள் யாவரும் முழு மனதுடன் ஆஸம்ஸிக்கின்றனர்.

திருவேங்கடமுடையான் மஹோத்ஸவம்.

(ப்ர-அ.)

நிகழும் புரட்டாசித் திங்களில் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் தொடங்கித் திருவேண நன்னாளில் அவபிரதமும் த்வஜாவரோஹணமமாகப் பெற்ற திருவேங்கடமுடையான் மஹோத்ஸவத்தை ஒன்றிரண்டு நாள் உடனிருந்து அநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானுடைய ஐச்வரியமும் ஸாம்ராஜ்யமும் ஆண்டுதோறும் திங்கள் தோறும் (கிம் பஹுநா?) ஷுணந்தோறும் அபிவிருத்தி பெற்று விளங்கு மதிசயத்தைப் பற்றி என் சொல்லுவது! 'நெஞ்சால் நினைப்பரிதால்' என்றும், 'வாசாமகோசரம்' என்றும், 'அவாங்மநஸ கோசரம்' என்றும் சில சொற்களுண்டே; அவற்றுக்கு ஸத்தியமாகவும் முக்கியமாகவும் இதுதான் இலக்கு என்னத் தட்டில்லை. திருவரங்கச் செல்வனான பெரிய பெருமானுடைய விபூதி விஸ்தாரங்கள் அப்ரமேயங்களாய் ஈடு மெடுப்பு மில்லாதவையாய் விளங்கா நிற்பது தனிப்பட்ட விஷயம். ப்ராகார கோபுரமண்டபங்களின் ஸம்ருத்திகளும் வீதி நதி விபவங்களும் திருநாட்டிலும் காணக் கிடைக்கமாட்டாதவையன்றோ. நம் ஆசார்ய ஸார்வபௌமர்களனைவரும் படுகாடு கிடந்த விடமென்னு மேற்றும் அநிதர ஸாதாரண மன்றோ அரங்கநகர்க்கு, அஃதிருக்க,

சிலவாண்டுகட்கு முன்பு லக்ஷாதிகாரியாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் இப்போது கோடீச் வரராக விளங்கா நின்றார். "தென்னாடும் வடநாடும் தொழ நின்ற திருவரங்கம்" என்று திருவரங்கம் பெரியகோயிலைப் பற்றியருளிச் செய்தது போலத் திருவேங்கடத்தைப் பற்றி ஒருவரும் பேசியிருக்கவில்லை. *கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்* எப்பாடும் வேடுவனைக்கக் குறவர் வில்லெடுக்கும் வேங்கடமே* என்றும் *குறவர் மாதர்களோடு வண்டு குறிஞ்சி மருளிசை பாடும் வேங்கடம்* என்றும் இப்புடைகளிலேதான் பேசியிருந்தார்கள். இப்போது பலவாண்டுகளாகவே தென்னாடும் வடநாடும் மட்டுமன்றிக்கே நாற்றிசையு மெண்டிசையும் நைமித்திகமாக வன்றியே நித்தியமாகவே வந்து தொழுதேத்தியிறைஞ்சு மதிசயம் எம்மேனாருரைக்குந் தரமன்று.

"கலீ வேங்கடநாயக:- கலெள வேங்கடநாயக: " என்கிற புராண வசனம் கலியுகம் தோன்றுவதற்கு முன்னமே தோன்றிய தென்று பெரியார் கூறுவர். தெலுங்கு பாஷையில் ஒரு பழமொழி வழங்குவதுண்டு "ஸங்கடமண்டே வெங்கடஸாமி" என்று. ஏதேனும் ஸங்கடம் யாருக்குத் தோன்றினாலும் வெங்கடஸாமி யென்று திருவேங்கடமுடையானை நினைத்தவாறே தொலைந்து போம் என்பது இதன் கருத்து. கலியுகத் தொடக்கத்தில் திருவவதரித்தவரான நம்மாழ்வார் தம் முடைய முதற் பிரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் மேலே கூறிய பழமொழியை ஒரு பாட்டில் அற்புதமாக நினைப்பூட்டியுள்ளார்; அப்பாசுரத்தைச் சிறிது விவரிக்க விரும்புகிறோம்:

"உறுகின்ற கன்மங்கள் மேலன வோர்ப்பிலராய் * இவனைப்

பெறுகின்ற தாயர் மெய்ந்நொந்து பெருர் கொல்? துழாய் குழல் வாய்த்

துறுகின்றிலர் தொல் வேங்கடமாட்டவும் தழுகின்றிலர்

இறுகின்றதாவிவளாகம் * மெல்லாவி யெரிகொள்ளவே."

இப்பிரபந்தம் ச்ருங்கார தோர்ணியிலன்றோ பெரும்பாலும் செல்லுகின்றது. பராங்குச நாயகி பரமபுருஷன் விஷயமான வேட்கை நோய் கொண்டு மேனி மெலிந்து வடிவு வேறுபட, அது நோக்கிய தாய்மார் 'மாயப் போர்த் தேர்ப்பாகனார்க்கு இவள் சிந்தை துழாய் திசைக்கின்றது: வாறோர் தலைமகனும் சீராயின தெய்வ நன்னோயிது' என்று தெனியாமல் கூடத்ர தெய்வத்தால் வந்த நோயென்று மாறாகக் கருதி விபரீதமான சில பரிஹார முறைகளைச் செய்விக்க, நோயொன்றும் மருந்தொன்றுமாதலால் சிறிதும் ஏற்றிராத விதனை நோக்கிய தோழி அத் தாய்மார் செவிப்பட முன்னிலைப் படர்க்கையாகக் கூறிய பாசரம் இது. இந்தத் தெய்வ நன்னோய்க்கு இருவகையான பரிஹார முணர்த்தப்படுகின்ற திங்கு :

[துழாய் குழல்வாய்த் துறுகின்றிலர்.] எம்பெருமானது திருத்துழாயைக் கொணர்ந்து முடியிலே குட்டினால் தீரும்; அது செய்கின்றிலர்; [தொல்லை வேங்கடமாட்டவும் தழுகின்றிலர்] 'இவள் நோய் தீர்ந்தால் திருவேங்கடமுடையானுக்கு இன்னது செய்கிறேன்' என்று ஒரு பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு ஒரு மஞ்சள் சீலையை முடிந்து வைக்கலாமே. அதுவும் செய்கின்றிலர் என்பது இங்குப் பரமதாற்பரியம். "வேங்கடம் ஆட்டவும்" என்றதற்குப் பலவகையாகக் கருத்துரைக்கலாம். 'ஆட்டவும்' என்றது 'நீராட்டவும்' என்றபடியாய், திருமலையை இவள் தாபந் தீர்ப்பற்கு உரியதொரு பொய்கையாக நினைத்துச் சொல்லுகிறதாகக் கொள்ளலாம்; அன்றி, இவள் நோய் தீர்ந்தால் இவளைத் திருவேங்கடமலைக்கு அழைத்து வருகிறேனென்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்; அப்படியும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லையே! என்றதாகவுமாம்.

ஆக, திருவேங்கடமுடையான் நோய்தீர்க்கும் பெருமானென்பதும் பிரார்த்தனைகள் செய்து கொள்ளுதற்குரிய பெருமானென்பதும் ஆழ்வார் திருவாக்கிலிருந்தே விளங்கிற்றென்பது உணர்க.

முக்கியமாக ஒரு விஷயம். ஆஸ்திகர்கள் மெலிந்து நாஸ்திகர்கள் மலிந்த காலமிது! என்று பெரும்பாலர் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மருளென்றே சொல்லலாம்படி திருவேங்கடமுடையான் பெருமை காண்கிறது. எண்ணிறந்த ஜனங்கள் திருமலையப்பன் ஸேவைக்கு நாடோறும் பின்மாலை நான்குமணியிலிருந்து இரவு பத்து மணி வரைக்கும் க்யூ ஸிஸ்டத்தில் நின்று படும்பாட்டைக் காணுமிடத்து, ஆழ்வார் * பொலிக பொலிக வில் "அரக்கரசுரர் பிறந்திருள்ளீரேல்" என்றுப் போலே ஆஸூரப்ரக்ருதிகளைத் தடவிப் பிடிக்கவேண்டும் படியாகவன்றோ இருக்கிறது. பக்த ஜனங்கள் க்யூஸிஸ்டத்தில் நிற்பதென்கிற விது நாளடைவில் திருமலையடிவாரத்திலிருந்தே ஏற்படுமோ! என்றும் நினைக்கவேண்டியதாகிறது.

இத்தகைய திருவேங்கடச் செல்வனாருடைய பெரு மேன்மைகளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுவோம். ...

ஸ்ரீ:

திருவேங்கடமுடையான் ஸேவையும் சித்ர கவித்வமும்.

நிகழும் புரட்டாசி மாதத்தில் திருமலையில் நடந்த திருவேங்கடமுடையானுத்ஸவத் தில் 26-9-1960 தேதியன்று பெரிய திருவடி மஹோத்ஸவம் ஸேவிக்கத் திருமலை விடை கொண்டிருந்தேன். அவ்விடத்தில் காசி ப்ரார்த்தத்திலிருந்து ஒரு வித்வான் அடியேனுக்கு நெடுநாளைப் நண்பர் வந்திருந்தார். அவரோடு வார்த்தையாடுகையில் அவர் ஒன்று விரும்பினார். (அதாவது) முத்ராலங்காரரீதியில் சித்ரகவித்வமாக உடனே ஒரு ச்லோகம் ஆசு கவித்வமாகவும் சொல்லவேணும்; ச்லோகம் திருவேங்கடமுடையானைத் துதிப்பதாக அமைய வேணும். அதில் இன்றைய வருஷம் மாஸம் தேதி திதி வாரம் நக்ஷத்திரம் எல்லாம் ஸூசனை யாக அமைந்திருக்கவேண்டும் என்றார். அப்போதே அவ்வண்ணமாகவே சார்தூலவிக்ரீடித விருத்தத்தில் ஒரு ச்லோகம் சொன்னேன். 1960-வது வருடம், (ஸெப்டம்பர் என்கிற) ஒன்பதாவது மாதம், 26 ஆம் தேதி, சார்வரி ஸு புரட்டாசி மீ அநாராதா நக்ஷத்திரம் ஷஷ்டி திதி திங்கட்கிழமை ஆகிய அன்றைய வருஷ மாஸ தேதி திதி வார நக்ஷத்ரங்களெல் லாம் அமைய வைத்தும் திருவேங்கடமுடையானைத் துதித்தும் அந்த ச்லோகம் அமைக்கப் பட்டது. அது வருமாறு,

एकं ब्रह्म कलौ युगे नवनवोन्मेषोऽवलं षड्गुणै-

राढ्यं शून्यसमाधिकं नवकवीन्द्रेड्यं च षड्विंशकम् ।

शार्वर्योपमवक्त्रमम्बुजलसत्कन्योरसं राधया

शिलष्टं स्कन्दनुतं सुधांशुसुखदं श्रीवेङ्कटेशं भजे ॥

ஊகம் ஸ்ரஹ கடுள யுமெ நவநவொந்ஷொஜ்ஜம் ஷஜுநெண-

ராஜ்யம் ஸூந்யஸாமாதிஹம் நவகவீந்ரேட்யம் ச ஷட்விஸகம் ।

ஸார்வ-யொபமவக்த்ரமம் பூஜலஸத்கந்யொரசம் ராடியா

ஸீஷ்டம் ஸ்கந்நுதம் சுடாஸுஸுகதம் ஸ்ரீவெங்கடேஸம் ஹஜே ॥

இதில் 1960-வது வருஷம் என்பதைக் காட்டும் முந்தின நான்கு விசேஷணங்கள். ஒன்பதா வது மாதம் என்பதைக் காட்டும் ஐந்தாவது விசேஷணம். இருபத்தாறுந்தேதி யென்பதைக் காட்டும் ஆறாவது விசேஷணம். ஆக, பூர்வார்த்தத்தினால் ஆங்கில வருஷ மாஸ தேதிகள் காட்டப்பட்டன. இனி உத்தரார்த்தத்திலுள்ள ஐந்து விசேஷணங்கள் சார்வரி வருடம் புரட்டாசி மாதம் அநுஷ நக்ஷத்திரம் ஷஷ்டி திதி திங்கட்கிழமை என்றிவ்வளவையும் காட்டும். ஆகப் பதினொரு விசேஷணங்களும் திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸ்துதியாகவும் அமைக்கப்பட்டன. இதுதான் முத்ராலங்கார வகை.

* ஸகுஷ்யாய-ஸகுஷ்யம் ஸுஷ்யா ஸுஷ்யதாய-ஸுஷ்யை வஸுஷ்யை *
என்பது சந்த்ராலோகத்திலுள்ள முத்ராலங்கார லக்ஷணம்.

இனி இந்த சுலோகம் விவரிக்கப்படுகிறது.

1. ஸகம் ஸுஷ்ய கஸௌ யமே— ஏகம் ப்ரஹ்ம கஸௌ யுகே.

“கஸௌ வேங்கட நாயக:” என்கிறபடியே இக்கலியுகத்தில் அத்விதீய தைவமானவர் திருவேங்கடமுடையானென்கிறது. 1960 ஆம் வருஷமென்று காட்ட வேண்டினபடியால் அதில் முதல் லக்கமான (1) என்பது இதில் காட்டப்பட்டதாயிற்று.

2. நவநவொந்நொஜ்யை— நவநவோந்மேஜோஜ்வலம்.

இந்த விசேஷணத்தில் (9) என்கிற லக்கம் காட்டப்படுகிறது. “மீனோடாமை கேழலரி குறளாய் முன்னுமிராமனாய்த் தானாய், பின்னுமிராமனாய்த் தாமோதரனாய்க் கற்கியுமானான் தன்னை” [பெரிய திருமொழி. 8—8—10] என்கிறபடியே தசாவதாரங்கள் செய்பவனான எம்பெருமான் கல்கி யவதாரத்தை பவிஷ்யத்தாக வைத்து இதுகாறும் ஒன்பது திருவவதாரங்களையே செப்தருப்பவனென்கிறது. (நவநவ) என்கிற இரட்டிப்பு — * எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டுழி யூழி தொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னு ராவமுதமே * என்னும்படியான அநுபவத்தைக் காட்டும். திருவேங்கடமுடையான் புதிது புதிதான திருக்கோலங்கள் கொண்டு ஸேவை ஸாதிக்கும்படி சொல்லிற்று யிற்று.

3. ஷஜு-நெணராஜ்யை— ஷட்குணைராத்யம்.

1960ல் (6) என்கிற லக்கம் காட்டவேண்டி இந்த விசேஷணம் அமைந்தது. ஞானம் ஸக்தி பலம் ஐச்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ்ஸு என்கிற ஆறு குணங்களுக்கு ஹமமென்று பெயர். இக்குணங்களை யுடையவர் ஹமவான். இச் சொல்லுக்குத் திருவேங்கட முடையானே கொள்கலமென்றதாயிற்று.

4. ஸகுஷ்யஸாயிகை— துந்யஸமாநிகம்.

1960ல் மூன்று லக்கங்கள் காட்டியாயிற்று. இனி நான்காவது லக்கம் பூஜ்யமென்று காட்டவேணும். அதற்கு துந்யமென்றும் பெயராதலால் அச் சொல்லையிட்டு அது காட்டப் படுகிறது. * ந ததுஷ்யாஸாயிகை ஷுஷ்யுதே * என்கிற உபநிஷத்தின்படியும், * ஒத் தார்மிக்காரையிலையாய மாமாயா * என்கிற திருவாய்மொழியின்படியும் ஒத்தாரும் மிக்கா ருமில்லாதவன் திருவேங்கடமுடையானென்கை.

ஸஜ்ய ஸாயிகை ஸாயிகை ; ஸகுஷ்ய ஸாயிகை யஸு தடி.

ஆக இந்நான்கு விசேஷணங்களினால் 1960 ஆம் வருஷமென்று காட்டிற்றாயிற்று,

5. நவகவீடுக்ஷு— நவகவிந்த்ரேடியம்.

ஒன்பதாவது மாதமென்று ஸுசிப்பிக்கப்படுகிறது. ஆழ்வார்களொன்பதின்மராலே பாடப் பெற்றவரென்கை. ஸ்ரீரங்கநாதன் பதின்மர்பாடும் பெருமாளென்றும் திருவேங்கட முடையான் ஒன்பதின்மர்பாடும் பெருமாளென்றும் ப்ரஸித்தியுள்ளது. “சோழியன் கெடுத் தான் காணும்” என்கிற பழமொழியின்படி தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரொருவர் பாடிற்றிலராதலால் நவகவி: கவீடுக்ஷு ஸீஷுரானார் திருமலையப்பன்.

6. ஷஜிஸாக்ஷு— ஷட்விம்சகம்.

(ஸெப்டம்பர் மீ) இருபத்தாறந்தேதியன்று என்பது ஸுசிப்பிக்கப்படுகிறது. * பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைப்பூதம் இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி மாணங்காரமனங்களே * என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தின்படி அசேதந தத்துவங்கள் இருபத்துநான்காய், ஜீவாத்மா இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாய், பரமபுருஷன் இருபத் தாறாவது தத்துவமாயிருப்பனென்று நூற்கொள்கை. திருவாய்மொழியில் (1-10-2) * எண்ணிலும் வரும் * என்றவிடத்து ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியில்,

“வதுவிஸாதி தசுவமாயிருக்கும் அசித்து: பஞ்சவிம்ஸகன் ஆத்மா; ஷட் விம்ஸகன் ஈச்வரன்”

என்றருளிச் செய்திருப்பதும் காண்க.

ஆக பூர்வார்த்தத்தால் ஆங்கில வருஷ மாஸ தேதிகள் தெரிவிக்கப்பட்டனவாயின.

இனி உத்தரார்த்தத்தினால் வைதிகப்ரக்ரியையில் வருஷம் மாஸம் நக்ஷத்ரம் திதி கிழமை ஆகிய இவை தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

1. ஸாவ-ஓயெ-ஓவஹக்ஷு— சர்வியோபமவக்த்ரம்.

சார்வரி வருஷம் காட்டப்படுகிறதிங்கு. திருவேங்கடமுடையான் திங்கள் திருமுகத் தானென்பது பொருள். ஸாவ-ஓயெ என்று ராத்ரிக்குப் பெயர். ஸாவ-ஓய-ஓ சுயிவ?—ஸா-வ-ஓய-ஓ; இரவுக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனென்கை. அவனோடு உவமைகொண்ட திரு முகத்தையுடையவனென்கை.

2. சுஷுஜயுவஸ்துதேநுரஸு— அம்புஜலஸைக்கந்யோரஸம்.

கந்யாமாஸம் (புரட்டாசி மீ) காட்டப்படுகிறதிங்கு. அவர்மேல்மங்கையுறைமார்ப் னென்பது பொருள். சுஷுஜெ யுவஸ்து தேநுர யஸு உரஸி, து.

3. ராயயஸிஷு— ராதயாச்லிஷ்டம்.

அன்று அநாராதா நக்ஷத்திரமென்று காட்டப்படுகிறது. “ராயா விஸாவா” என்கிற அமரகோஸத்தின்படி ராதா என்று விசாகத்திற்குப் பெயராயினும் நாமைக தேஸ

க்ரஹணமாகக் கொள்க. அல்லது, 'அநூராதா' என்கிற பெயரானது விசாகத்தை யநுஸரித்ததென்று பொருள்படுவதனால் இங்கு "ராதயாச்லிஷ்டம்" என்னுமளவும் அநூராதா நக்ஷத்ர ஸூசகமென்று கொள்வதில் குறையொன்றுமில்லை. ராதயாச்லிஷ்ட மென்றது விசாகத்தை யநுஸரித்ததென்றபடியால் அநூராதாவைக் காட்டிவிற்கும், எம்பெருமான் ராதையோடு கூடினவன் என்பது வாஸ்தவார்த்தம். ராதாரமணனென்றபடி.

4. ஸ்கந்தநுதல்— ஸ்கந்தநுதல்.

இன்று ஷஷ்டி திதி யென்று காட்டுகிறது. ஸ்கந்தன் ஷஷ்டி தேவதை. "மருவிய மயிலினன்றுமுகனிவனோ" (திருப்பள்ளியெழுச்சி) என்கிறபடியே ஸுப்ரஹ்மண்யாதிகள் வந்து துதிக்க நின்றவன் திருமலையப்பனென்கை. * பின்னிட்ட சடையானும் பிரமனுமிந்திர னும் துன்னிட்டுப் புகலரிய * என்றும், * நோலாதாற்றேனுனபாதம் காணவென்னும் நுண்ணுணர்வின் நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறை நான்முகனும் * என்றும் திருவேங்கட முடையான் ஸன்னிதியில் தொழுவருமவர்களைச் சொல்லுமிடங்களில் ஸ்கந்தனும் அவர்ஜ நீயனேயன்றோ.

5. ஸுயாஸுஸுவடி— ஸுதாம்சுஸுகதம்.

அன்று திங்கட்கிழமை யென்று காட்டுகிறது இதனால். ஸுதாம்சுவென்று சந்திர னுக்குப் பெயர். மதிகோள்விடுத்த தேவனென்பது வாஸ்தவார்த்தம். * தேம்பலினந்திங்கள் சிறைவிடுத்து * என்றும் * மாமதிகோள் முன்னம்விடுத்த முகில் வண்ணன் * என்றும் ஆழ்வார்களருளிச் செய்வது காண்க. இங்கு ஸுயாஸுஸுவடியொழும் சக்ரபக்ஷ மென்பதையும் காட்டும்.

6. ஸ்ரீவெங்கடேஸ்வர— ஸ்ரீ வேங்கடேசம் பஜே.

ஆகப் பதினொரு விசேஷணங்களினால் அறிவிக்கப்படும் பெருமைகளையுடையான திருவேங்கடமுடையானைத் தொழுகின்றேனென்றதாயிற்று.

அன்பர்களே! இந்த ச்லோகத்தை அர்த்தவிவரணத்தோடுங்கூட அந்த காஸீவித் வான் கேட்டுப் பரமானந்த மெய்தினார். திருவேங்கடமுடையான் ஸன்னிதியில் இத்தகைய வாசுகைங்கர்யம் பண்ணப் பார்த்தமாயிற்றே யென்று அடியேனும் யதனும் சூதாய்நு மாணேன்.

॥ வேங்கடேச: பசிடது ॥

திவ்ய தேசாநுபவம்

(ம லை ந ா டு)

திருப்புவியூர்

கீழே திருவண்வண்ணீர்ப்பதியை யநுபவித்தோம். இப்போது திருப்புவியூர்ப்பதியை யநுபவிக்க இழிகின்றோம். இப்பதி, 'குட்டநாட்டுத்திருப்புவியூர்' என்றும் வழங்கப்பெறும். குட்டநாடென்பது மலைநாடே யாகும். இத்தலத்தை நம்மாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாருமாக இருவர் பாடியுள்ளார்கள். திருமங்கையாழ்வார் சிறிய திருமடலில் "பேராலி தன்கால் நறையூர் திருப்புவியூர்" என்று துணுக்கையாக மட்டும் பாடியுள்ளார். நம்மாழ்வார் மிக அற்புதமான பதிகம் பாடியுள்ளார். அப்பதிகம் அவரது திருவாய்மொழியில் எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாவதாகும். இஃது ஆழ்வார் தாமான தன்மையில் பாடாமல் தோழி பாசுரமாகப் பாடின தென்க. கருமாணிக்கமலைமேல் என்று தொடங்குமது.

திருவாய்மொழி யாயிரத்தில் தோழி பாசுரமாக வரும் பதிகங்கள் மூன்று. நாலாம் பத்தில் ஆறாம் பதிகமான தீர்ப்பாரையாமினி 1; ஆறும்பத்தில் ஐந்தாம்பதிகமான துவளில் மாமணி மாடம் 2; மூன்றாவது கருமாணிக்கமலைமேலென்கிற இப்பதிகம். திருவஷ்டாகுர மஹாமந்திரத்தில் ஸாரமானது பிரணவம்; அதுதான் ஓங்காரமென்பது. அதில் தேறிய பொருள் அந்யார்ஹத்வ மென்பதாம். அதாவது, எம்பெருமானைத் தவிர்த்து வேறொருவர்க்கும் உரித்தாகாதிருத்தல். தோழி பாசுரமான மூன்று பதிகங்களிலும் இதுதான் வெளியிடப்படுகிறது. தீர்ப்பாரையாமினி யென்னும் முதற்பதிகத்தில் வெறியாடலை விலக்கின முகத்தாலே அது வெளியிடப்பட்டது. இரண்டாம் பதிகமான துவளில் மாமணி மாடத்தில் "இனியுமக்காசையில்லை விடுமினே" என்று பலகாலும் தாய்மாரை நோக்கிச் சொல்லுகிற முகத்தாலே அது வெளியிடப்பட்டது. இப்போது கருமாணிக்கமலை யென்கிற மூன்றாம் பதிகத்தில் அது வெளியிடப்படுகிறவிதம் வெகு ஆச்சரியமானது; அதனை விவரிக்கிறோம் காண்மின்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பராங்குசநாயகியாகிய தலைமகள் ஒரு மணவாளனை விவாஹம் செய்துகொள்ளவேண்டிய வயது முதிர்ந்து நின்றவளவிலே தாய்தந்தையர் ஸ்வயம்வரம் கோடித்து நகரத்திலே மணமுரசு அறைவிக்க, அஃதறிந்த தோழியானவள் "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படி வாயில்லேன்" என்றும், "அன்றிப்பின் மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மானிருஞ்சோலை யெம்மாயற்கல்லால்" என்றும் திடமானவுறுதி கொண்டிருக்கின்ற நம் தலைமகள் இங்ஙனம் தாய்தந்தையர் கோடிக்கிறபடியை யறிந்தால் உயிர்மாய்வுளே; ஸ்வயம்வரத்தில் எவனாவது ஒரு காபுருஷன் கணவனாக வந்து சேர நேர்ந்தால் அதனின் மிக்க சங்கடமில்லையே; இவளுக்கோ குட்டநாட்டுத் திருப்புவியூர்ப்பெருமானோடே திருமணம் நடைபெற்றுவிட்டது; அதைத் தாய்தந்தையர் அறியார்கள்; இவளோ தானே சொல்லிக்கொள்ள நாணப்படுவள்; நாம் சொன்னாலோ 'எங்களுக்குத் தெரியாமல் எப்படி இதை நீ நடத்தி வைத்தாய்?' என்று நம்மை முனிவர்கள்; இந்நிலையில் என்ன செய்வது! இவளுக்கும் ஒரு கெடுதலின்றி நமக்கும் ஒரு அபாயமின்றி இவர்களினுடைய ஸ்வயம்வரப்பாரிப்பை எப்படி தடுப்பது? என்று மிகவும் சிந்தித்தாள் தோழி. சிந்திக்கையில் ஒரு சிறந்த வுபாயம் தோன்றிற்று. அது தன்னை வெளியிடுவதாம் இப்பதிகம்.

'அம்மனைமீர்! நம் பெண்பிள்ளையின் நிலைமையைக் காணுமிடத்து இவளுக்குத் திருப்புவியூர்ப்பெருமானோடே திருமணம் முடிந்துவிட்டதுபோல் தெரிய வருகின்றதே; எனக்கும் நேராக

வொன்றும் தெரியாது. இவளுடைய இங்கிதங்களையும் நோக்குமிடத்துத் திருப்புவியூர்ப்பெருமானுடைய திருவருளுக்கு இலக்காகிவிட்டாள் போலவே தோன்ற நின்றாள். அதனால் உங்களுடைய கோடிப்புக்கு ஒருவிதமான அவகாசமும் இல்லைபோல் நினைக்கவேண்டியதாகிறதே! நீங்களும் இதை ஆலோசித்துப் பரிசீலித்துப் பார்த்து பிறகு யுக்தமானபடி செய்தால் நன்றாயிருக்குமே' என்று வெகு சாமர்த்தியமாகச் சொன்னாள் தோழி. இதுகேட்ட தாய் தந்தையர், அப்படியா? அப்பெருமானுடைய அழகு ஆசாரம் கல்வி கேள்வி செல்வம் முதலானவற்றில் ஒரு குறையுமில்லாமலிருக்குமா? என்று கேட்க, அதற்கு விடை தருவது இப்பநிகம் முழுவதும்.

இனிச் செய்யுள்தோறுமுள்ள சுவைகளை யனுபவிப்போம்.

1. கருமானிக்கமலை மேல்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

திருப்புவியூர்ப்பெருமானுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தரியத்தைக் கண்டு அவ்வடிவழகல்லது மற்றொன்று அறியாதவளாகி அதனையே வாய்வெருவிக்கொண்டு அவன் பேரன்றி மற்றொருவர் பேரும் பேசாதிருக்கின்றாளேயிவள் : அதனால், வடிவழகிய பெருமானை அவனோடே கலவி செய்திருக்கக்கூடுமென்று நினைக்கிறேனென்றிருள் தோழி. அப்பெருமானது எழில்வேமேனியிலே திருமார்பு திருவதரம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் முதலானவை விவந்து விளங்கா நின்ற படியைப் பார்த்தால் ஒரு கருமானிக்க மலைமேல் விசாலமான தாமரைக் காடுகள் பூத்தனவோ! என்னலாம்படி யுள்ளதென்று இதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றாள், உங்கள் பெண்பிள்ளையான இவள்--என்கிருள். தோழி.

மாணிக்கம் சிவந்ததே யொழியக் கறுத்ததன்று : இங்குக் கருமானிக்கமென்பது இல் பொருளுவமை. [அபூதோபமை] : கரியமாணிக்கக் குன்று ஒன்றுண்டாவி அதன் மேலே தாமரைக் காடுகள் பூக்கப் பெற்றால் அதனை உவமை கூறலாமென்றவாறு. அரைச் சிவந்தவாடையும் தாமரை மலர்ந்ததாக வருணிக்கப்பட்டதிங்கு. இரண்டாமடியின் முடிவில் பிரான் என்றது—இவையெல்லாம் காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமே பக்தர்களுக்கு அநுபவிக்கக் கொடுக்குமவன் என்றபடி. அப்படி பக்தர்களனுபவிக்கக் கொடுப்பதற்காகக் காரணம் பிராட்டியின் உபதேசமே யென்பது தோன்ற உடனே 'திருமாலெம்மான்' என்றது "அன்னைமீர்! இதற்கு என் செய்கேன்" என்றது தோழியான தனக்கும் இதற்குமுன் தெரிந்ததன்றிக்கே இப்போதே தெரிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ளுகிற சமத்காரம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

2. அன்னைமீரிதற்கென் செய்கேன்.

தலைவியின் இந்நிகழ்ச்சிக்குத் தோழியான தான் உடன்பட்டவளல்லள் என்பதைத் தாய் மார்க்கு மெய்ப்பிக்க வேண்டி "அன்னை மீரிதற்கென் செய்கேன்" என்று அடிக்கடி சொல்லுகிருள் தோழி. உங்களைப்பற்றியாமல் என்னைப்பற்றியாமல் நேரிந்த இந்நிகழ்ச்சிக்கு நான் என் செய்வேனென்றவாறு. திருப்புவியூர்ப் பெருமானது திவ்யாபரணச் சோபையிலே தலைவி ஈடுபட்டுப் பேசிக் கொண்டிருப்பவற்றைக் கேட்ட தோழியானவள் அதனை அநுவாதம் செய்கின்றாள் [அணிமேரு வின்மீதுணவும் என்று தொடங்கி] மேருமலையின் மீது கதிராயிரமிரவி உதித்தாற் போலே திருமகுடமும், நகைத்ரதாராகணங்கள் மின்னிணற்போலே பலபல ஆரங்களும் மற்றும் திருவாபரணங்களும் ஜொலிக்கு மழகை என்னவென்று சொல்லவேனென்று இதுவே வாய்வெருவுதலாயிருக்கின்றாள் உங்கள் பெண்பிள்ளை; இவ்வளவோடும் நில்லாமல் அத்திருப்பதியின் பொழில் வளங்களையும் புகழா நின்றாள். இவற்றால் இவளுக்கு அத்தலத்தெம்பெருமாதோடு கலவி நேரிந்ததாகவே நினைக்கலாகிறது என்பது உள்ளுறை.

(தொடரும்,)

ब्रह्मवेद ब्रह्मैव भवतीति श्रुतं; असदर्थनिरसजम् ॥

२३. शारीरकमीमांसायां प्रथमाध्याय तृतीयपादे प्रथमाधिकरणे [* द्युम्बाद्यधिकरणे]

* मुक्तोपसृप्यन्यपदेशाच्च * भेदव्यपदेशात् * स्थित्यदनाभ्यां च * इतीदं सूत्रत्रितयं विराजते । अत्र प्राथमिकेन सूत्रेण मुक्तिदशायां जीवात्मपरमात्मनोः प्राप्तृप्राप्यभावस्य भेदनियतस्य श्रुतौ व्यपदिश्यमानताकथनेन भेदः प्रतिष्ठापितः । द्वितीयसूत्रेण श्रुतौ जीवात्मपरमात्मनोः साक्षादेव स्वरूपभेदव्यपदेशोऽस्तीति सुष्ठु संदर्शितम् । तृतीयसूत्रेण जीवात्मपरमात्मनोः स्वरूपैक्यविरुद्धं हेयसंबन्धार्हत्व-तदनर्हत्वरूपस्वभाववैलक्षण्यमुक्तम् । एतावता ग्रन्थेन * ब्रह्मवेद ब्रह्मैव भवतीति मुण्डकोपनिषदुपसंहारवाक्यं जीवस्य ब्रह्मभावापत्तिरित्येतदर्थपरं ये मन्यन्ते तेषां निगसः प्राक्काश्यत । मुण्डकोपनिषदि * द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते * इति मन्त्रे जीवात्मपरमात्मनोर्हेयसंबन्धार्हत्व - तदनर्हत्वरूपस्वभाववैलक्षण्यम्, * समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नः * इति तदनन्तरमन्त्रे तथाविधस्वभाववैलक्षण्यकृतं तयोः स्वरूपभेदम्, तृतीयमुण्डकद्वितीयखण्डान्ते * यथा नद्यः स्यन्दमानाः समुद्रे * इतिमन्त्रे मुक्तिदशायां जीवब्रह्मणोरैक्यापत्तिप्रतिपादने पूर्वोत्तरमन्त्राणां परस्परविरोधप्रसङ्गेन

ஸ்ரீ ஹ்ருவெடி ஸ்ரீ ஹ்ருவலவதி யென்கிற ச்ருதியின் தவருனபொருளைத் தள்ளுதல்.

23. சாரீரகமீமாம்ஸையில் முதலத்யாயத்தின் மூன்றாவது பாதத்தில் முதலதிகரணத்
தில் * உபகோபஸ்யவ்யவபேஷாஹு * ஹேஷவ்யவபேஷாஹு * ஹித்யுதநாஸூரம் உ *
என்று மூன்று ஸூத்ரங்களுள்ளன. இதில் முதல் ஸூத்ரத்தினால் முக்திதசையில் ஜீவாத்
மாவை ப்ராப்தாவாகவும் பரமாத்மாவை ப்ராப்யனாகவும் ச்ருதி சொல்லுவதாகத்
தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஜீவாத்ம பரமாத்ம பேதம் உண்மையிலிருந்தாலொழிய இது பொருந்
தாது. இரண்டாவது ஸூத்ரத்தில் ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்கு நேரே ஸ்வரூப பேத
முள்ளதாக ச்ருதி சொல்லியிருப்பதாய் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது
ஸூத்ரத்தினால்—ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்கு ஸ்வரூபக்யம் சொல்லவெண்ணாதபடியாக
ஜீவாத்மாவுக்கு ஹேயஸம்பந்தார்ஹத்வமும் பரமாத்மாவுக்கு தஜநஹ-ஃத்வமுமாகிற
ஸ்வபாவ வைலக்ஷண்யம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆக இவ்வளவால் செய்யப்பட்டதென்ன
வென்றால், ஸ்ரஹவெஷஸுஹேஷவ ஹவதி என்கிற முண்டகோபநிஷதுபஸம்ஹார வாக்
யத்திற்குப் பிறர் கூறும் அபார்த்தம் நிரஸிக்கப்பட்டதாயிற்று. 'ஜீவனுக்கு ஸ்ரஹவாவாவ
த்திதான் மோக்ஷம்' என்று பிறர் கூறும் பொருள் கண்டிக்கப்பட்டதென்கை. முண்ட
கோபநிஷத்தில் "ஹா ஸுஹண-ஃ ஸயுஜா ஸவாபா" இத்யாதி மந்த்ரத்தில் ஜீவா
த்மா ஹேயஸம்பந்தார்ஹனென்பதும் பரமாத்மா தஜநஹ-ஃ நென்பதுமாகிற ஸ்வபாவ
வைலக்ஷண்யம் தெரிவிக்கப்பட்டது. * ஸவாநெ வ்யுசேஷ வுஹுஷா நிஜஹி என்கிற
அடுத்த மந்த்ரத்தில் கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வபாவவைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமான ஜீவபரர்களின்
ஸ்வரூபபேதம் தெரிவிக்கப்பட்டது. மூன்றாவது முண்டகத்தின் இரண்டாவது கண்டத்
தின் முடிவில் யஸா தஜஹி ஸ்ரஹவாநாஸூரம் உ என்கிற மந்த்ரத்தில் முக்திதசையில்
ஜீவாத்மா ப்ராப்தாவென்றும் பரமாத்மா ப்ராப்யனென்றும் சொல்லுவதனாலேற்பட்ட
பேதம் உபதேசிக்கப்பட்டது. ஆக இவ்வளவும் சொல்லிவைத்து முடிவில் * ஸ்ரஹவெஷ
ஸுஹேஷவ ஹவதி * என்பதனால் முக்திதசையில் ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு ஐக்யாபத்தி

* विष्णुरेव भूत्वेमान् लोकानभिजयतीत्यादाविव निर्वाहो निरवद्यः । एवकार इवार्थक इति यावत् ।

२४. ननु सर्वव्याप्तस्य ब्रह्मणः प्राप्यत्वासंभवात् मुक्तिदशायां तस्य प्राप्यत्वाभिधानं कथं संगच्छेत ?

* परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यमिति श्रुतौ दिव्यमिति द्युसंज्ञकलोकविशेषस्थत्वोपस्थापकेन प्राप्यपुरुषविशेषणेन लोकविशेषस्थस्य तस्य प्राप्यत्वोपपादनेन मुख्यप्राप्तिरेव श्रुत्या विवक्षितेति मुख्यप्राप्यत्वं श्रुत्यर्थं * मुक्तोप-
सृप्यव्यपदेशाच्चेति सूत्रयामास सूत्रकारः । तच्चात्पर्यविप्रतीपो वादो नादरणीयः । न च द्युसंज्ञकलोकविशेषस्य

तत्र परमात्मनो विग्रहविशेषावस्थानस्य च अप्रामाणिकत्वेन श्रुतेरुक्ताभिप्रायकत्ववर्णनमयुक्तमिति वाच्यम् ।
मुण्डके (९. २. ९९) * तपः श्रद्धे ये ह्युपवसन्त्यरण्ये शान्ता विद्वांसो भैक्षचर्या चरन्त । सूर्यद्वारेण ते
विरजाः प्रयान्ति यत्राभूतस्स पुरुषो ह्यव्ययात्मा * इति मन्त्रे लोकविशेषे विग्रहविशेषेणावस्थितभ्य परमात्मनः

சொல்லப்படுகின்ற தென்றால் இது முன்பின் மந்த்ரங்களோடு விரோதிக்ஞமாயகையாலே
 * ஸ்ரீ ஹ்ருவேஷ் ஸ்ரீ ஹ்ருவ லவதி * என்கிற வாக்யம் அந்யபரமென்று ஸுத்ரகாரர்
 தாமே வெளியிட்டாராகிறார். தைத்திரீய ஸம்ஹிதையில் இரண்டாவது காண்டம் முதல்
 ப்ரச்நத்தில் * விஷ்ணுவ லக்ஷ்மீ ஐத்யா நெய்கா கவிஜயதி * என்று வருமிடத்தில்
 எவகாரத்திற்கு இவகாரப் பொருள்கொள்ளப்படுவது போலவே இங்கும் கொள்ளத்தக்கது.

ஸ்ரீவஸ்யாபீயான பரமபுருஷனுக்கு ஶ்ரீவஸ்ய மெப்படியென்பதை உபபாதித்தல்

24. பரப்ரஹ்மம் விபுவான பொருளாகையாலே எங்கும் நிரம்பியுள்ளது. அப்படிப்பட்ட பொருளுக்கு ப்ராப்யத்வம் சொல்லுவது எப்படி பொருந்தும்? குறிப்பிட்ட வோரிடத்தில் அஃது இருக்கின்றதென்றால் அதைச் சென்று ப்ராபிக்கின்றனென்று சொல்லுவது ஏற்கும். முத்திதஸையில் பரம்பொருளைச் சென்று ப்ரரபிப்பதாகச் சொல்லுவது எங்ஙனே பொருந்தும்? என்றொரு ஸங்கை தோன்றக் கூடியதுண்டு; இதற்குச் சொல்லுகிறோம் கேண்மின். * வராதாஃ வாஸுஷஃ உபௌகி ழிவ்யூ * என்கிற ச்ருதியில், ப்ராப்யமான வஸ்துவுக்கு நிவ்யம் என்கிற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐஸ்வர்ஜ்யமாகமான லோக விசேஷத்திலுள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதற்கு ப்ராப்யத்வம் சொன்னது பொருந்தத் தட்டில்லை. லோக விசேஷத்தில் நிவ்யமங்கள் விக்ரஹத்தோடு கூடி யெழுந்தருளியிருக்கும் நிலையில் ப்ராபிப்பது அஸங்கதமன்று — என்றதாயிற்று. * உபௌகி வஸுஷஃ * என்கிற ஸூத்ரம் இவ்வர்த்தத்தையே தெரிவிக்கின்றது. பரம புருஷன் லோக விசேஷத்தில் விக்ரஹ விசேஷங்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுவது ப்ரமாண நுகர்நுஹீதமன்று என்கிறவாதமும் யுக்தமன்று; முண்டகத்தில் (9-2-99) * தவஃ ஸூரெ யெ ஹ்யூவாஸுஷஃ * ஸாணா விசுஃ ஸௌ லௌஷஃ வய-ஃ வரணா? | ஸூரெ-ஃ ஸௌரென தெ விரஜா? ஸூரணி யத்ராலகுதஸௌ வஸுஷஃ வய-ஃ ஹ்யூவாஸுஷஃ * என்னும் மந்திரத்தில்—லோக விசேஷத்தில் விக்ரஹ விசேஷத்தோடெழுந்தருளியிருக்கும் பரம புருஷனை ஸூர்யமண்டலோபவக்ஷித அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே

சூர்யமண்டலோபலக்ஷித-அர்ச்சிாதிமார்கேண விபூதபுண்யபாபேர்முக்தை: ப்ராப்த்யபிதானேன பரமாत्मனோ லோகவிசேசே விப்ரஹ்விசேசேணா
வஸ்தானம் உக்தோபநிபதேவோக்தமிதி ந மநா஑ப்யவகாஸோ டுர்வாடஸ்ய ॥ *.

अथ श्रीमन्नारायणपारम्यमेव सूत्रकाराभिमतमिति निरूपणोपक्रमणम् ॥

२५. अप्राकृतदेशविशेषे परमपुरुषसायुज्यप्राप्तिरेव अपुनरावृत्तिलक्षणमोक्षपुरुषार्थ इति, तादृशपुरु-
षार्थप्राप्तिश्च परमपुरुषशरणवरणेनैवेति, परमपुरुषशब्दवाच्यश्च श्रियःपतिर्नारायण एवेति च परमवैदिकानां वेदा-
न्तिनां सिद्धान्तः । अप्राकृतदेशविशेष एव नास्तीति वदन्तः कुदृशः शारीरकमीमांसावहिर्भूता इति अधस्तादुप-
पादितम् । श्रियःपतिर्नारायण एष सूत्रकारैः परं ब्रह्मेति प्रकीर्तित इत्ययमर्थस्संप्रति प्रतिष्ठाप्यते । जगत्कारणवा-
दीनि वेदान्तवाक्यानि सर्वाणि श्रीमन्नारायण एव पर्यवस्यन्तीति सूत्रकारः स्वयं सिद्धान्तितवानिति सुष्ठु प्रदर्श-
यामः । * अथातो ब्रह्मजासेति ब्रह्मविचारं प्रस्तुत्य * जन्माद्यस्य यत इति द्वितीयसूत्रेण यस्माज्जगज्जन्मस्थितिलयाः
प्रवर्तन्ते तद्ब्रह्मेति ब्रह्मणः प्रतिपत्त्युपायं प्रदर्शयामास भगवान् बादरायणः । वेदान्तेषु तावत् जगत्कारणवादीनि
वाक्यानि एकरूपाणि न सन्तीति, परस्परविरुद्धवत्प्रतीयन्त इति च प्रसिद्धमेतत् । कस्माच्चिदेकस्मादेव वस्तुनः
जगज्जन्मस्थितिलयाः प्रवर्तन्त इति निश्चयस्तावदावश्यकः ; मिथो विरुद्धैः कारणवाक्यैः कथमेष निश्चयस्सु-
कर इति जायमानां शङ्काम् सर्वेषां कारणवाक्यानाम् ऐककण्ठ्यप्रदर्शनेन कमशः परिहरति सूत्रकारः । साकां-

முக்தர்கள் ப்ராபிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கையாலே பரமபுருஷன் லோக விசேஷத்தில்
விக்ரஹ விசேஷங்கொண்டிருக்கிறானென்பது ப்ரமாண நுகர்நலிதமேயாயிற்று.

ஸ்ரீமந்நாராயண பாரம்யமே ஸுத்ரகாராபிமத மென்று நிரூபிக்கத் தொடங்குதல்

25. பரமவைதிகர்களான வேதாந்திகளின் ஸித்தாந்தத்தில் மூன்று விஷயங்கள்
முக்கியமானவை; 1. அப்ராக்ருத தேஸ விசேஷத்தில் பரமபுருஷ ஸாயுஜ்ய ப்ராப்திதான்
மீட்சியில்லாத பேருகிய மோக்ஷ புருஷாத்தம். 2. அப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தத்தை ப்ரா
பிப்பது பரமபுருஷ ஸரணவரணத்தினாலேயே. 3. திருமகள் கொழுநனை நாராயணனே
பரமபுருஷ ஸப்தவாச்யன். ஆக இம்மூன்று விஷயங்களாம். அப்ராக்ருத தேஸ விசேஷ
மென்பதே கிடையாதென்று சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகள் ஸாரீரகமீமாம்ஸா பஹிர்ஹுதர்
களென்னுமிடம் கீழே உபபாதிக்கப்பட்டது. ஸுத்ரகாரரால் பரம் ப்ரஹ்ம என்று ப்ரதி
பாதிக்கப்படுபவர் ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்னுமிடம் இப்போது உபபாதிக்கப்படுகிறது.
ஐகத்காரணவஸ்துவாதிகளான வேதாந்த வாக்கியங்களெல்லாம் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்திலே
தான் பர்யவஸிக்கின்றன வென்று ஸுத்ரகாரர்தாமே ஸித்தாந்தம் செய்திருக்கிறாரென்
பதை நன்கு நிரூபித்துக் காட்டுகிறோம். * अथातो ब्रह्मविचारं प्रस्तुत्य * என்று ப்ரஹ்ம
விசாரத்தை ப்ரஸ்தாவித்து * ஜதாடிஸ்யத: * என்கிற அடுத்த ஸுத்ரத்தினாலே
'எந்தவஸ்துவிடத்தில் நின்றும் ஐகஜ் ஜம்ஸ்திதிலயங்கள் ஆகின்றனவோ அது ப்ரஹ்மம்'
என்று ப்ரஹ்மலக்ஷணம் காட்டினார் வியாஸர். வேதாந்தங்களில் ஐகத்காரண வஸ்துவைத்
தெரிவிக்கின்ற வாக்கியங்கள் ஒரேவிதமாக இல்லை; பரஸ்பரவிருத்தங்கள் போல் தோன்ற
நின்றன என்பது ப்ரஸித்தமான விஷயம். ஏதோ ஒரு வஸ்துதான் ஐகத்காரணமாக
இருக்கமுடியுமே யொழிய பல வஸ்துக்கள் அப்படியிருக்க முடியாதென்கிற நிச்சயம்
ஆவச்யகமானது. பரஸ்பரவிருத்தங்கள் போல் தோன்றநின்ற காரண வாக்கியங்களாலே

क्षाणां वचसां निराकांक्षेषु पर्यवसानं न्याय्यमिति सर्वसंप्रतिपन्नम् । एतदेव हृदि दधद्गवान् बादरायणः ईक्षत्यादिभिरधिकरणैः सर्वेषां कारणवाक्यानां पुरुषसूक्तादिप्रतिपन्ने नारायणे पर्यवसानं प्रादर्शयत् । एतदेवेह सुव्यक्तमुपपाद्यते ॥

कारणवाक्यानां साकांक्षनिराकांक्षभेदविवृतिः ॥

२६. साकांक्षनिराकांक्षभेदेन कारणवाक्यानां द्वैविध्यं प्रथमतः प्रतिपत्तव्यम् । साकांक्षवाक्यानि च पुनः द्वेधा :—(१) सामान्यशब्दघटितत्वेन विशेषप्रतिपत्तिसापेक्षाणि, (२) अनुवादरूपत्वेन पुरोवादसापेक्षाणि चेति । * सदेव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयम् * * सेयं देवतैक्षत * इत्यादीनि वाक्यानि सामान्यशब्दघटिततया विशेषप्रतिपत्तिसाकांक्षाणीति स्पष्टम् । * यतो वा इमानि भूतानीत्यादीनि तु अनुवादरूपतया पुरोवादसाकांक्षाणीति च स्पष्टम् । साकांक्षवाक्येषु तृतीयाऽपि काचन विधा वक्तव्या भवति—अयोग्यार्थप्रतिपादकतया योग्यार्थप्रतिपत्तिसाकांक्षतैव सा । * मामुपास्य : एतदेवाहं मनुष्याय हिततमं मन्ये * इति इन्द्रवाक्यादीन्येवंविधानि प्रतिपत्तव्यानि । एवं त्रैविध्यमापन्नानि साकांक्षाणि कारणवाक्यानि स्वातन्त्र्येण

இந்த நிச்சயம் எப்படியுண்டாகுமென்று தோன்றக்கூடிய ஸங்கையை ஸூத்ரகாரர் பரிஹரித்தேயிருக்கிறார். எப்படி பரிஹரித்திருக்கிறாரென்றால். ஸகல காரணவாக்யங்களுக்கும் ஐககண்டியத்தைக் காட்டிப் பரிஹரித்திருக்கிறார். ஸாகாங்கக்ஷ வாக்யங்களுக்கு நிராகாங்கக்ஷ வாக்யங்களில் பர்யவஸாநம் ந்யாய்யமென்பது யாவருமிசைந்ததொன்றும். இதையே நெஞ்சில்கொண்ட வ்யாஸ மஹர்ஷியானவர் ஈக்ஷத்யதிகரணம் முதலானவற்றால் காரணவாக்யங்களெல்லாவற்றிற்கும் புருஷஸூக்த ப்ரதிபந்நான நாராயணனிடத்தில் பர்யவஸாநத்தைக் காட்டியுள்ளார். இதுதன்னை இங்கு விளக்கமாக உபபாதிக்கிறோம்.

காரண வாக்யங்களில் ஸாகாங்கக்ஷம் நிராகாங்கக்ஷமென்கிற பேதத்தை விவரித்தல்.

26. ஐகத்காரண வஸ்துவை ப்ரஸ்தாவிக்கின்ற வாக்யங்கள் காரண வாக்யமெனப் படும். அந்த வாக்யங்களை ஸாகாங்கக்ஷ வாக்யங்களென்றும் நிராகாங்கக்ஷ வாக்யங்களென்றும் இருவகையாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டியது முதற்காரியம். ஸாகாங்கக்ஷ வாக்யங்களென்பவைதாமும் இருவகையாயிருக்கும். 1. ஸாமான்ய ஸப்தத்தோடு கூடியிருந்து விசேஷ ப்ரதிபத்தியை அபேக்ஷித்திருக்குமவை. 2. அநுவாத ரூபமாய்க்கொண்டு புரோவாதத்தை அபேக்ஷித்திருக்குமவை—என்று. *ஸுஷோம ஸோமஹி ஐதஹ-சூவீதேகமெவாஹிதீயம்* *ஸுஷோம ஸோமஹி ஐதஹ-சூவீதேகமெவாஹிதீயம்* இத்யாதிவாக்யங்களில் 'ஸத்' என்றும் 'தேவதா' என்றும் ஸாமான்ய ஸப்தங்களே யிருக்கையாலே இவை விசேஷ ப்ரதிபத்தி ஸாகாங்கக்ஷங்களென்பது ஸ்பஷ்டம். *யதொவா ஐதாஹி வகுதாஹி ஜாயனே* இத்யாதிவாக்யங்கள் (யஜுஸ வடிததேவதா) அநுவாத ரூபங்களாகையாலே புரோவாத ஸாகாங்கக்ஷங்களென்பதும் ஸ்பஷ்டம். ஸாகாங்கக்ஷ வாக்யங்களில் கீழ்ச் சொன்ன இரண்டு வகைகள் தவிர மூன்றாவது வகையும் ஒன்று சொல்லவேண்டியதாகிறது. அதாவது, அயோக்யமான அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கும் வாக்யங்கள் யோக்யார்த்த ப்ரதிபத்தி ஸாகாங்கக்ஷமாயிருப்பதாம். உதா. 1. விஷேஷ்யில் "ஜாஹ்வாஸு ; வநந டேவாஹம் உநுஷ்யாய ஹிதஹம் உதே" என்று இந்திரன் சொன்ன வாக்யம் போன்றவை இந்த வகுப்பில் சேரக்கூடவன. ஆக மூலாகப்பாகப் பிரியலுற்ற ஸாகாங்கக்ஷங்களான காரண வாக்யங்கள் வஸ்துவிசேஷத்தை நிர்ணயிப்பதில் ஸ்வதந்திரமாக அஸக்தங்களாகையாலே

ஸ்ரீ:
பின்னாலோகாசாரியர் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

தத்வத்ரயத்தில் மூன்றாவதான ஈச்வரப்ரகரணம்.

141. ஈச்வரன், அகிலஹேயப் ப்ரத்யநீகநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞாநசக்த்யாதி கல்யாணகுணகணபூஷிதனாய், ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹார கர்த்தாவாய், “ஆர்த்தோ ஜ்ஞாஸூர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ” என்கிற சதுர்வித புருஷர்களுக்கு மாச்ரயணியனாய், தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய், விலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனாய், ஸக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகனாயிருக்கும்.

அவதாரிகை

இந்த ரஹஸ்ய க்ரந்தத்தின் உபக்ரமத்திலே “முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷ முண்டாம்போது தத்வத்ரய ஜ்ஞானமுண்டாக வேணும்” என்றருளிச் செய்து, “தத்வத்ரயமாவது சித்தும் அசித்தும் ஈச்வரனும்” என்று அடுத்தபடியாக அம்மூன்று தத்வங்கள் இன்னவையென்று விபஜித்துக்காட்டி, சித்தும் அசித்துமாகிற இரண்டு தத்வங்களினுடைய வும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஸேஷங்களை ஸுவ்யக்தமாக அருளிச் செய்தாராயிற்று—கீழ். இனி, அவ்விரண்டு தத்வங்களுக்கும் நியாமகனான ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகள் தெளியவருளிச் செய்யப்படுகின்றன.

141. இதில் ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிவைலக்ஷண்யம் ஸங்க்ரஹேண பேசப்படுகிறது. [அகில ஹேயப்ரத்யநீக—அநந்த—ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய்] அகில ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வ ரூபனாய், அநந்த ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய் என்று யோஜித்துக்கொள்வது. ஈச்வரஸ்வரூபமானது ஸமஸ்தஹேயப்ரதிபடமாயிருக்கு மென்றும், த்ரிவிதபரிச்சேதரஹித மாயிருக்கு மென்றும், ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வமும் ஸுகரூபத்வமுமே வடிவாயிருக்கு மென்றும் சொன்னபடி. [ஜ்ஞாநசக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனாய்] ஜ்ஞானம் ஸக்தி பலம் ஐச்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ்ஸு தயை வாத்ஸல்யம் ஸௌஸ்ல்யம் முதலான பரமபோக்ய குணஸமுஹங்களாலே அலங்க்ருதனாய். [ஸகல ஜகத் ஸர்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்] ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ரூபங்களான ஸகல கார்ய வஸ்துக்களையும் படைத்தளித்து அழிப்பவனாய். [*ஆர்த்தோ.....சதுர்வித புருஷர்களுக்கும் ஆச்ரயணியனாய்] ப்ரஷ்டைச்வர்ய காமன், கேவலன், அபூர்வைச்வர்யகாமன், பரமபுருஷார்த்த லக்ஷண பகவத் ப்ராப்திகாமன் என்று கீதையில் சொல்லப்பட்ட நால்வகையதிகாரிகளுக்கும் பஜிக்கத் தக்கவனாய். [தர்மார்த்த காமமோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய்] அறம் பொருளிற்பம் வீடென்கிற நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களையுமளிப்பவனாய். [விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய்] “விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாய்” (181) என்று தொடங்கி மேலேயருளிச் செய்கிற வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹத்தோடே கூடியிருக்குமவனாய். [ஸக்ஷ்மீ பூமிநீளாநாயகனாயிருக்கும்.] * கூந்தல் மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் குலவாயர் கொழுந்துக்கும் கேள்வனாயிருப்பன் ஈச்வரன் என்றதாயிற்று.

142. அகில ஹேய ப்ரத்யநீகனாகையாவது—தமஸ்ஸுக்குத் தேஜஸ்ஸு போலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனப்போலேயும் விகாரதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமாயிருக்கை.
143. அநந்தனாகையாவது—நித்யனாய், சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியாயிருக்கை.
144. அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோ வென்னில்?
145. சரீரகதங்களான பால்யாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே, த்ரிவித சேதநாசேதந தோஷ மும்ச்வரனுக்கு வாராது.
146. ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாகையாவது—ஆநந்தரூப ஜ்ஞாநனு யிருக்கை.

142. கீழ்ச் சூர்ணியில் சொல்லப்பட்டவை விரிவாக உபபாதிக்கப்படுகின்றன மேல். முதலில் “அகில ஹேயப்ரத்யநீக—அநந்த—ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய்” என்றதில் அகில ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் உபபாதிக்கப்படுகிறது. தேஜஸ்ஸு இருக்குமிடத்தில் தமஸ்ஸு எப்படியனுகாதோ, கருடனிருக்குமிடத்தில் ஸர்ப்பம் எப்படியனுகாதோ அப்படி த்ரிவித சேதநாசேதந தோஷங்களும் தன்பக்கலில் அனுகவொண்ணாதபடியிருக்கைதான் அகில ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது.

143. அநந்தத்வம் உபபாதிக்கப்படுகிறது. தேஸபரிச்சேதம் காலபரிச்சேதம் வஸ்து பரிச்சேதமாகிய மூவகைப் பரிச்சேதங்களுமில்லாமையான அநந்தத்வமாவது. நித்யனாகையாலே ‘இன்னகாலத்திலுள்ளான், மற்றொரு காலத்தில் இலன்’ என்கிற கால பரிச்சேத மில்லாமை; ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் வியாபகனாய்க் கொண்டு விபுவாயிருக்கையாலே ‘இன்ன தேஸத்திலுள்ளான், மற்றொரு தேஸத்தில் இலன்’ என்கிற தேஸ பரிச்சேத மில்லாமை. ஸர்வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய், தனக்கு வேறொரு ப்ரகாரியில்லாதபடியிருக்கையாலே இன்ன வஸ்துபோலேயென்கிற வஸ்து பரிச் சேதமில்லாமை.

144, 145. ஸகல சேதநாசேதநங்களோடும் தான் ஒட்டற்றிருக்கையன்றிகே அந்தர் யாமியாயிராநின்றனென்றால் அவ்வவற்றின் தோஷங்கள் இவனுக்கு வாராதோவென்னில்; ஜீவாத்மாவானவன் இந்த ஸரீரத்தை அதிஷ்டித்து ஸ்வாதீநமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டிரா நிற்கச் செய்தேயும் சரீரத்தினுடைய இளமை முதுமை முதலான விகாரங்கள் உள்ளுறையு மந்த ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே, ஈச்வரன் த்ரிவித சேதநாசேதநங்களுக்கும் அந்தர் யாமியாய் இவற்றை ஸரீரமாகக் கொண்டிராநிற்கச் செய்தேயும் அவற்றின் தோஷம் ஈச்வர னுக்கு வாராது. (இதற்கு மேலும் ஒரு ஸங்கை தோன்றும்.) ஸரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு ஸரீரத்தின் பால்ய யௌவநாதிகள் வந்ததில்லையோயாவிலும் ஸரீர ஸம்பந்தமடியாக துக்கம் அஜ்ஞானம் முதலியன வருகிறாப்போலே ஈச்வரனுக்கும் ஸரீரபூதங்களான இவற்றோடுண் டான சேர்க்கையினாலே இங்ஙனே சில தோஷங்கள் வாராதோ வென்று ஸங்கிக்க நேரும். வாராது. ஜீவாத்மா ஸரீரத்தினுள்ளே ப்ரவேஸிப்பதற்கு ஹேது கருமம்; ஈஸ்வரன் ப்ரவே ஸிப்பதற்கு ஹேது கருமமன்று, அநுக்ரஹம். ஆக ப்ரவேஸ ஹேது விசேஷத்தாலே ஸரீரங் களின் தோஷம் ததந்தர்யாமியான ஈச்வரனுக்கு வாராது.

146, 147. [இப் பிரகரணத்தின் முதல் சூர்ணியில் “ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய்” என்றது உபபாதிக்கப்படுகிறது. ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபத்வமாவது என்னென்னில்; ஆனந்த ரூபமான ஞானத்தை யுடையனாயிருக்கை என்னப்படுகிறது. ‘ஞானத்தையும் ஆனந்தத்

147. அதாவது-கட்டடங்க அநுகூலமாய், ப்ரகாசமுமாயிருக்கை.

148. இவனுடைய ஜ்ஞாந சக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நித்யங்களாய், நிஸ்ஸம்ங்களாய், நிஸ்ஸங்க்யங்களாய், நிருபாதிங்களாய் நித்தோஷங்களாய், ஸமாநாதிக ரஹிதக் களாயிருக்கும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

149. இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு விஷயமநுகூலர், செளர்யாதிகளுக்கு விஷயம் ப்ரதி கூலர், இவற்றுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுக்கெல்லாரும் விஷயம்.

150. ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு; சக்தி அசக்தர்க்கு; க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு; க்ருபை துக்கிகளுக்கு; வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு; சீலம் மந்தர்க்கு; ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு; ஸௌஹார்தம்

தையுமே ஸ்வரூபமாகவுடையனாயிருக்கை' என்று ஸப்தார்த்தம் சொல்லவேண்டியிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது, 'ஆனந்த ரூபஜ்ஞானனாயிருக்கை' என்றது ஏனென்னில்: ஞான மென்றும் ஆனந்தமென்றும் பிரித்துச் சொல்ல இரண்டு அவஸ்தையின்றிக்கே, ஞானமே ஸ்வரூபமாய் அதுதான் அநுகூலமாயிருக்கை ஆனந்தமாகையாலே. அதாவது, ஸ்வரூபமுள்ள பரப்பெங்கும் அநுகூலமாயும் ப்ரகாசமாயுமிருக்கையே ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபத்வமென்ற தாயிற்று. ஸ்வரூபத்தில் அநுகூலமல்லாததும் ப்ரகாசமில்லாததுமான இடமே கிடையா தென்றுணர்க. அநுகூலத்வமாவது ஆஹ்லாதகரத்வம்; ப்ரகாசத்வமாவது—அந்யாதீந ப்ரகாசமாயிருக்கை யன்றிக்கே தனக்குத்தானே ப்ரகாசிக்கை.

148. [ஆகக் கீழே ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யம் உபபாதிக்கப்பட்டது; இனி, ஸ்வரூபத் தைப் பற்றியிருக்கும் திருக்கல்யாண குணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யம் உபபாதிக்கப் படு கிறது.] இப்பெருமானுடைய ஜ்ஞானம் ஸக்தி பலம் ஐச்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ்ஸு வாத் ஸல்யம் ஸௌசீல்யம் ஸௌர்யம் வீர்யம் முதலான ஸகலகுணங்களும் உத்பத்தி விநாசங் களையுடையன வல்லாமல் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியிருக்கையாலே நித்யங்களாயிருக்கும். ஓரொன்றே அவதிகாணவொண்ணாதிருக்கும். எண்ணித் தலைக்கட்ட முடியாதிருக்கும். ஒருபாதியால் உண்டாகையன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகங்களாயிருக்கும், ஹேயகுணங்களோடே கலசியிருக்கையாகிற குற்றமில்லாதே யிருக்கும். ஒப்புமுயர்வுமற்றிருக்கும்.

149. கீழே சொல்லப்பட்ட கல்யாண குணங்களுக்கு மூன்று வகுப்புகளிலே சேர்க் கையுள்ளது; வாத்ஸல்யாதிகளென்று ஒரு வகுப்பு; செளர்யாதிகளென்று ஒரு வகுப்பு. ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளென்று ஒரு வகுப்பு. ஆக இம் மூன்று வகுப்புகளிலும் சேர்ந்த குணங் களை யெடுத்து இவற்றுக்கு விஷயம் காட்டப்படுகிறது. (அதாவது, இன்ன குணம் இன்னா ரிடத்திலே உபயோகப்படுமென்பது காட்டப்படுகிறதென்கை.) வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்கு ஆச்ரிதர்கள் விஷயபூதர்கள். செளர்ய வீர்ய பராக்ரமங் களுக்கு ஆச்ரித விரோதிகள் விஷயபூதர்கள். கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யாதி குணங்களுக் கும் செளர்யாதி குணங்களுக்கும் ஊற்றுவாயான ஜ்ஞானசக்த்யாதி குணங்களுக்கு எல்லா ரும் விஷயபூதர்கள். ஆச்ரித ரக்ஷணாதிகள் செய்யவேணுமானாலும் ஆச்ரித விரோதி நிரஸநாதிகள் செய்யவேணுமானாலும் ஜ்ஞானம் சக்தி முதலிய ஆறு குணங்களோடு கூடியே நிர்வஹிக்க வேண்டுகையாலே யென்கை.

...

...

(149)

150. திருக்குணங்களை மூன்று வகையாக்சி அவற்றுக்கு விஷயங்கள் காட்டப்பட்டன கீழ்; குணங்களுக்குத் தனித்தனியே விஷய ரியமமுண்டாகையாலே அதுதன்னையும் காட்ட

துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு: மார்த்தவம் விச்லேஷ பீருக்களுக்கு; ஸௌலப்யம் காண
வாசைப் பட்டவர்களுக்கு; இப்படி யெங்கும் கண்டுகொள்வது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

151. இப்படி, ஈச்வரன் கல்யாண குணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே, பிறர்நோவு கண்டால்,
ஐயோ! என்றிரங்கி, அவர்களுக் கெப்போதுமெர்க்க நன்மையைச் சிந்தித்து,

வேண்டி, கீழேடுத்த குணங்களிலே சிலவற்றுக்குத் தனியே விஷயங்கள் காட்டப்படுகின்
றன. [ஜ்ஞானம் அஜ்ஞர்க்கு.] சேதநருடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்திற்கு உடலான ஞான
மானது, தங்களுடைய ஹிதாஹித நிரூபணதிகளில் ஞானமற்றிருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பா
யிருக்கும். [ஸக்தி அஸக்தர்க்கு] அவ்விதவாடா ஸாமர்த்தியமாகிற ஸக்தியானது தங்க
ளுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திபரிஹாரங்களில் ஸக்தியற்றவர்களினுடைய கார்யஸித்திக்கு
உறுப்பாயிருக்கும். [க்ஷமை ஸாபாநர்க்கு.] குற்றங்களைப் பொறுப்பதாகிற க்ஷமையானது
குற்றவாளர்களாகத் தங்களை அநுஸந்தித்திருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கும். [க்ருபை
து:க்கிகளுக்கு.] பிறர்படுந்துயரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதிருக்கையாகிற க்ருபையானது
* ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க்கடலுளமுந்தும் நாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள் நின்று
துளங்குகை முதலான துக்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கும். [வாத்ஸல்யம் ஸதோ
ஷர்க்கு] அன்றின்ற கன்றினுடம்பின் வழுவை விரும்பி புஜிக்கும் பசுவைப்போல ஆச்ரித
ருடைய தோஷங்களை போக்யமாகக் கொள்ளுகையாகிற வாத்ஸல்யமானது அவித்யாகர்
மாதி தோஷ விசிஷ்டர்களாகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கும்.
[சீலம் மந்தர்க்கு.] பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவமாகிற சீல
மானது தங்களுடைய தன்மையை அநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்கும். [ஆர்ஜவம்
குடிஸர்க்கு.] கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கையாகிற ஆர்ஜவமானது தங்களுடைய
கரணத்ரயத்திலும் நேர்மையில்லாமையை அநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்கும்.
[ஸௌஹார்டம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு.] எப்போதும் நன்மையைச் சிந்தித்திருக்கையாகிற ஸௌ
ஹார்தமானது எப்போதும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹ்ருதயர்களாகத் தங்களை
யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்கும். [மார்த்தவம் விச்லேஷபீருக்களுக்கு] ஆச்ரித
விச்லேஷம் பொறுத்திருக்கமாட்டாமையாகிற ஸௌகுமார்யகுணம் தன்னைப் பிரித்திருக்க
அஞ்சுமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கும். [ஸௌலப்யம் காணவாசைப்பட்டவர்களுக்கு] அதிந்
த்ரிபமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காக்கும்படி பண்ணுகையாகிற ஸௌலப்ய
குணம் தன்னைக் காணவேணுமென்ற சைப்பட்டவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கும். இவ்வகை
யாலே மற்ற திருக்குணங்களுக்கும் விஷயம் கண்டுகொள்க. (150)

151. ஸர்வேச்வரன் இத்தகைய திருக்குணங்களோடு கூடினவனாக அடியார்
பக்கலில் பரிமாறிப்போரும்படிகளைப் பரக்கப் பேசுகிறது. பிறர் நோவுபடக் கண்டால்
காருணிகனாகையாலே ஐயோவென்றிடுபட்டிருப்பன்; ஸௌஹார்தவானாகையாலே ஆச்ரிதர்
கள் அறிந்த காலத்தோடு அறியாத காலத்தோடு வாசியற எல்லாக் காலத்திலும் அவர்க
ளுக்கு ஸகலவித மங்களங்களையும் ஆசம்னிப்பவனாயிருப்பன்; ஆச்ரித பரதந்த்ரனாகையாலே
நிலாத் தென்றல் சந்தனம் தண்ணீர் முதலான அசேதநப் பொருள்களைப் போலே,
தனக்கேயாயிருப்பதும் தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருப்பதுமன்றிக்கே பிறர்க்கேயா
யிருப்பன்; ஸாம்ய குணயுக்தனாகையாலே அடியார்கள் நிறத்தில் பிறப்பு அறிவு நடத்தை
முதலியவற்று லுண்டான தன்மை பாராமல் பரிமாறுவன்; அசரண்யசரண்யனாகையாலே
தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, என்று அறுதியிட்ட
நிலைமையில் 'பற்றிலார் பற்ற நின்றுனே!' என்கிறபடியே தான் ரக்ஷகனாயிருப்பன்; ஸத்ய